

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ७५ ॥

पूर्वयदुक्तं हि सुयोधनेन न फाल्गुनः प्रमुखेऽस्यास्यतीति ॥ कर्णस्य युद्धे हि महाबलस्य मौर्ख्यात्तु तन्नावबुद्धं मया सीत् ॥ १७ ॥ तेनाद्यतप्येभृशमप्रमेयं यच्छत्रुवर्गे
नरकं प्रविष्टः ॥ तदैव वाच्योऽस्मिन्नुत्तमयाहं नयोत्स्येहं सूतपुत्रं कथंचित् ॥ १८ ॥ ततो नाहं संजयान्के कथां श्रुत्वा समानयेयं सुहृदोरणाय ॥ एवं गते किंच मया घशक्यं का
र्यं कर्तुं विग्रहे सूतजस्य ॥ १९ ॥ तथैव राज्ञश्च सुयोधनस्य ये वापि मां योद्धुकामाः समेताः ॥ धिगस्तु मज्जीवितमधरुणयोहं वशं सूतपुत्रस्य यातः ॥ २० ॥ मध्ये कुरूणां
सुहृदां च मध्ये ये चाप्यन्ये योद्धुकामाः समेताः ॥ यदि स्म जीवेत्स भवेन्निहंता महारथानां प्रवरो रथोत्तमः ॥ तवाभिमन्युस्तनयाद्यपार्थनचास्मि गंता समरे पराभ
वं ॥ २१ ॥ अथापि जीवेत्स मरे घटोत्कचस्तथापि नाहं समरे पराङ्मुखः ॥ मम त्वभाग्यानि पुरा कृतानि पापानि नूनं बलवन्ति युद्धे ॥ २२ ॥ त्वणं चरुत्वा समरे भवन्तं
तोहमेवं निरुतो दुरात्मना ॥ वैकर्तने नैव तथा कृतो हं यथा त्वशक्तः क्रियते त्वबांधवः ॥ २३ ॥ आपद्रुतं कश्चन यो विमोक्षेत्स बांधवः स्नेहयुक्तं सुहृच्च ॥ एवं पुराणा
मुनयो वदन्ति धर्मः सदा सद्भिरनुष्ठितश्च ॥ २४ ॥ त्वष्टा कृतं वाहमकूजनाक्षं शुभं समास्थाय कपि ध्वजं ॥ खड्गं गृहीत्वा हेमपट्टानुबद्धं धनुश्च दंष्ट्रां दिवं तालमात्रं
॥ २५ ॥ सकेशवे नोत्थमानः कथं त्वं कर्णाद्रीतो व्यपयातो सिपार्थ ॥ धनुश्च तत्केशवाय प्रयच्छयं ताभविष्यत्स्वरणे केशवस्य ॥ २६ ॥ तदा ह निष्यत्केशवः कर्णमुग्रं
मरुत्पतिर्वृत्रमिवान्तवज्रः ॥ राधेयमेतं यदि नाद्यशक्तश्चरन्तमुग्रं प्रति बाधनाय ॥ २७ ॥ प्रयच्छान्यस्मै गांढिवमेतदद्य त्वत्तोयोस्त्रैरभ्यधिको वानरेंद्रः ॥ अस्मा
न्नैवंपुत्रदारैर्विहीनान् सुखाद्भृष्टान् राज्यानां शास्त्रभूयः ॥ २८ ॥ द्रष्टालोकः पतितानप्यगाधे पापैर्जुष्टे नरके पांडवेय ॥ मासेऽपतिष्यः पंचमेत्वं सुरुच्छेन वा गर्भे आभ
विष्यः पृथायाः ॥ २९ ॥ तत्तेश्रेयो राजपुत्राभविष्यन्नेत्संग्रामादपयानं दुरात्मन ॥ धिग्गांढीवं धिक्च ते बाहुवीर्यमसंख्येयान् बाणगणांश्च धिक्ते ॥ धिक्ते केतुं केस
रिणः सुतस्य कृशानुदत्तं चरथं च धिक्ते ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि युधिष्ठिरक्रोधवाक्ये अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ७५ ॥ संजय उवाच
युधिष्ठिरेणैव मुक्तः कौंतेयः श्वेतवाहनः ॥ असिं जग्राह संक्रुद्धो जिघांसुर्भरतर्षभ ॥ १ ॥ तस्य कोपं समुद्दीक्ष्य चित्तज्ञः केशवस्तदा ॥ उवाच किमिदं पार्थ गृहीतः
खड्ग इत्युत ॥ २ ॥ न हि पश्यामि योद्धव्यं त्वया किंचिद्द्वनंजय ॥ तेन स्ता धातं राष्ट्राहिभीमसेनेन धीमता ॥ ३ ॥

युधिष्ठिरेणेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥